

Fabri, Felix: Evagatorium in Terrae Sanctae, ..., ed. v. C.D. Hassler, Bd. 2, 1843,
enthaltend fol. 183A–291B von Bd. 1 des Autographs (19 555-1) und fol. 2a–74a von
Bd. 2 des Autographs (19 555-2)

zu Bild Nr.

0807

0805

0811

0801

0816

creditur in ecclesia Syon inchoatum fuisse, sed quo tempore,
non legi, nisi quod anno Domini 192 ante Constantimum
Magnum et ante Helenam, ante sanctae crucis inventionem,
erat Narcissus episcopus Jerosolymorum. Qui dum in sabbato
sancto Paschae ad officium peragendum procederet, nuntiatum
est ei per ministros, quod non esset oleum nec in lechito nec
in lampadibus. Audiens autem vir sanctus, fidelis, fide mi-
nistris imperat haurire aquam sibique deferri. Aquam autem
sibi allatam post orationem benedixit et infundi lampadibus
praecepit. Tunc repente miro et saeculis inaudito genere
virtutis natura aquae in olei pinguedinem versa et coelitus
accensa, lampades splendorem solito clariorem reddunt. Hoc
miraculum factum tempore paganorum (B) sub Victore im-
peratore et Severo imperatore, qui fuit ante Constantimum
CCXI annis. Post hunc Narcissum fuerunt multi sancti epis-
copi in Jerusalem, et multitudine plebis Christianorum utique
non sine ecclesia, quamvis ecclesia sancti sepulchri nondum
esset fabricata. Et ideo tota solennitas erat in monte Syon
usque ad aedificationem templi dominici sepulchri. De cuius
initio nunc subjungam.

De initio templi dominici sepulchri.

Locus crucifixionis et sepulturae Domini Jesu extra por-
tam civitatis Jerusalem facta fuit, sicut patet Johannis Cap.
XVIII. et ad Ebrae. c. XIII. Qui quidem locus ab exordio
quasi humani generis celebris habitus est. Dicunt etiam Adam,
protoparentem nostrum, in eo fuisse sepultum et inde demto
capite in speluncam duplicem, quae est in Ebron, sepultum
patriarcham translatum. Ea propter apud pictores inolevit
consuetudo: ad Crucifixi pedes Adae caput depingunt, et prop-
ter hanc causam filii Adae locum hunc multo tempore vene-
rabantur. Et possibile est, eos fanum ibi propter parentis
honorem constituisse, quod mansit usque ad diluvium sub Noë.
Post diluvium Sem, filius Noë, qui est Melchisedech, ibi habi-
tans in loco Calvariae occurrit Abrahae cum pane et vino, et
benedixit ei. Et postea in eodem loco ad imperium Domini
Abraham voluit immolare Isaac. Et serpens aeneus fuit ibi

Ende

Anfang

